

Medens lønnings- og pensionsloven i § 75, stk. 1, hjemler ret til efterindtægt med $\frac{1}{12}$ månedlig af den sidst ydede tjenesteindtægt, ventepenge, pension eller understøttelse og i § 79 indeholder nærmere regler angående afgrænsningen af den til efterindtægt berettigende tjenesteindtægt, er det i lovforslaget under § 21 bestemt, at efterindtægt for hver måned udgør et beløb svarende til den sidst udbetalte lønningsindtægt eller pension. Ved denne indsnævring af beregningsgrundlaget for efterindtægt i pensionslovens forstand, der må ses som en konsekvens af, at lovforslaget i det hele tager sigte på at fastlægge de efterlønmæssige virkninger, der knytter sig til ansættelsen i tjenstemandsstilling, er det ikke hensigten at bryde med de retningslinier, som traditionelt er blevet fulgt med hensyn til ydelse af efterindtægt; men det forudsættes, at fastlæggelsen af, i hvilken udstrækning der ydes efterindtægt af indkomstbestanddele udover den egentlige tjenstemandsløn samt til efterladte efter ansatte, der ikke havde tjenstemandsstatus, sker med andet hjemmelsgrundlag.

Lovforslagets § 22 omhandler den tidsmæssige ramme for retten til at oppebære efterindtægt, og herom bestemmes i stk. 1 i lighed med, hvad der er det normale efter den bestående ordning, at der haves ret til efterindtægt i 3 måneder efter dødsfaldet. Såfremt en tjenstemands død indtræffer som umiddelbar følge af tilskadekomst under udførelse af tjenesten, omfatter ægtefællens og efterlevende børns ret til efterindtægt dog ifølge lønnings- og pensionsloven et tidsrum af 12 måneder, og denne ordning foreslås videreført med hjemmel i paragraffens 2. stk.

Samtidig foreslås under stk. 3 indført bestemmelse om forlænget efterindtægt til ægtefællen efter en tjenstemand, der er afgået ved døden uden at have opnået den pensionsalder på 3 år, der efter lovforslagets § 11 udkræves som minimum for at sikre retten til udbetaling af ægtefællepension. Denne udvidede ret til efterindtægt træder i stedet for ordningen efter lønnings- og pensionslovens § 64, stk. 5, hvori bestemmes, at der tilkommer en tjenstemands enke et beløb svarende til to års løn, når hun er uberettiget til enkepension som følge af, at manden ikke havde erhvervet pensionsalder til opnåelse af ordinær pension. Om denne ydelse gælder videre, at den som hovedregel udbetales i rater med månedsbeløb, der ikke overstiger laveste enkepension. — Reglerne i lovforslagets § 11 om længden af den ansættelsestid, der udkræves, for at ansættelsen skal kunne begrunde ret til udbetaling af ægtefællepension, betegner en lempelse i forhold til, hvad der nu gælder med hensyn til forudsætningerne for at

opnå ret til enkepension, således at betingelserne med hensyn til ansættelsestidens længde kun i sjældnere tilfælde vil være til hinder for, at en tjenstemands efterlevende ægtefælle opnår ægtefællepension. Under hensyn hertil søges den i lønnings- og pensionslovens § 64, stk. 5, hjemlede ordning ikke videreført; men der stilles forslag om, at der tilsikres den efterlevende ægtefælle ret til efterindtægt i 9 måneder i de tilfælde, hvor ægtefællepension ikke opnås som følge af, at tjenstemanden er afgået ved døden, førend den til sikring af ægtefællepension fornødne pensionsalder var erhvervet.

Under § 23, stk. 1, er der optaget bestemmelser svarende til lønnings- og pensionslovens § 76, stk. 1 og 3, om børns indtræden i den længstlevende ægtefælles ret til efterindtægt. — I paragraffens 2. stk. er det udtrykkeligt bestemt, at den længstlevende ægtefælle og dennes børnepensionsberettigede børn ikke får udbetalt henholdsvis ægtefællepension og børnepension, så længe den længstlevende ægtefælles ret til efterindtægt vedvarer. Heraf følger, at ægtefælles efterindtægtsret ikke hindrer, at der ved tjenstemandens død sker udbetaling af børnepension til efterlevende børn, f. eks. børn af et tidligere ægteskab, som ikke forsørges af den længstlevende ægtefælle. Er forholdet derimod det, at tjenstemanden ikke har efterladt sig ægtefælle, og at efterindtægt i medfør af § 20, stk. 1, udbetales til efterlevende børn, vil ingen børnepension komme til udbetaling, så længe børnenes ret til efterindtægt vedvarer, jfr. paragraffens 3. stk. Herfra gælder dog den undtagelse, at børnepensionen træder i efterindtægtsens sted i tilfælde, hvor børnepensionen er større, end efterindtægten ville blive.

Man har ikke anset det for nødvendigt at optage en til lønnings- og pensionslovens § 77 svarende bestemmelse i lovforslaget.

Til § 24.

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 7 vedrører den pensionsmæssige stilling ved fratræden af ikke-pensionsbegrundende årsag.

Dette spørgsmål er behandlet i lønnings- og pensionsloven dels under § 50, stk. 5 og 6, der angår de tilfælde, hvor en tjenstemand fratræder for at overgå til ansættelse indenfor et af de dér opregnede stillingsområder, dels i samme paragrafs 3. stk., der vedrører fratræden af ikke-pensionsberettigende årsag i øvrigt.

Disse bestemmelser har som fælles forudsætning, at pensionsberettigelsen i forhold til staten ophører samtidig med fratrædelsen, og reglerne går derfor ud på at fastlægge retningslinierne for opgørelse af et beløb, der udredes af statskassen som følge af